

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Up ravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Boj ali mir?

„Slovenski List“, to glasilo ljubljanskih političnih intrigantov, si v svoji doslednosti seveda ni mogel pomagati drugače, nego da je spregovoril raz visoko stališče svoje velikanske politične zrelosti nekaj sentimentalno osoljenih psov na narodno stranko, ker se ta ni uklonila klerikalnim kompromisnim zahtevam ter ni v vsej ponižnosti prepustila notranjskega državnoborskega mandata „Slovenčevcem“. Zavit sedaj v jako moderno, a za vladajoče, sila mrzle razmere preveč lahko in prozorno togo miru in sprave, javka „Sloven. List“ kakor svetopisemski prerok nad razvalinami razpadlega kompromisa. Kako interesantna, kako hvaležna, pa tudi kako lahka je pač ta javkajoča uloga! Saj politični otroci gledajo, poslušajo in čitajo z največjo elastično prav tako jokave, javkajoče, grozovito patrijotične in z najdebelejšimi ocvirki sloge zabeljene pravljice! To ve prav dobro gospod Vinko in — kalini ne izostajajo. Vedno in vedno omami še koga melanholično-sentimentalna svirala tega ptičarja, da se ujame v nastavljen lepenke. Nu, spoznanje ne izostane nikoli! — „Slov. List“ se sklicuje vedno na obmejne slovenske liste. S koliko upravičenostjo, to je znano. Priše pa tudi: „Veseli so bili (nameravanega kompromisa) zlasti somišljeniki, zbrani okrog „Sl. L.“, saj je ta list bil zato ustanovljen in iskreno (po naročenih dopisih seveda!) pozdravljen, da bi pomagal k zjedinenju Slovencev“. — Že dolejški članki „Kaj hoče dr. Gregorič?“ v našem listu so strgali krinko dr. Gregoriču in njegovemu glasilu, pa dokazali, da je „Sl. List“ le spletkar nekaterih klerikalcev, jako umetna past za meščanske sloje, ki so ostali doslej še vedno in navzlic velikanskemu aparatu klerikalcev — narodno napredni, vneti in zavzeti za svobodo in pravo prosveto. Vendar pa bodi vnovič konstatirano, da si dr. Gregorič in njegovi somišljeniki niso ustanovili lista, da bi jedinili Slovence v slogi in mirnem delu, nego da nas s svojim javnim, še bolj pa s svojim tihim in prikritim ruvanjem še bolj razdruže! „Sl. L.“ hoče razpihati še bolj ogenj strankarskega prepira na Kranjskem, ker se nadeja, da bodo njegovi očetje in strijci, ko bukne zibelj prav do neba, tedaj zasedli

ugledne prostore sredi našega naroda. To je namen „Sl. L.“ in načrt dr. Gregoriča! Ne mi in ne narodna stranka, nego „Sl. L.“ slepi ljudi s svojimi cerenimi, votlimi publicami, pa hujša na tak boj, ki bo narodu v sramoto in škodo! In prav dr. Vinko Gregorič je, da rabimo besede „Slovenskega Lista“, jeden tistih — „mrkačev, ki se bočijo na vsak način trkati“. Poskušal je igrati „mrkača“ že v vseh strankah, nu, sedaj si je ustanovil na videz še svojo, da stopi v areno s tem večjo samozvestjo. Da si pa razbije i pri tem „trkanju“ svoje trdo čelo — (brez „kraških pečin“) — ob spoznanju slovenske inteligence, o tem ne dvomimo.

„Sl. List“ pisari v svoji 6 št., da je nedostajalo pri sklepanju kompromisa obema strankama odkritosrčnosti in da „sta hoteli stranki s kompromisom samo spraviti nekoliko svojih prijateljev v državni zbor in sicer tako, da bi ne pele mošnjice“.

V koliko zadene očitjanje neodkritosrčnosti „Slovenčev“ stranko, ne vemo. Za narodno stranko pa moremo jamčiti, da je imela, uvažujoč želje svojih zaupnih mož, pa ozirajoč se na prošnje obmejnih rojakov, do cela odkritosrčen in pošten namen. Tako je tudi jasno in razločno formulirala svoje pogoje za sklenitev kompromisa, ne da bi v svojih načelih količkaj popustila ali pa na svojo politično posest količkaj resignirala. O kaki „kapitulaciji liberalcev“, ni bilo torej niti govora!

Kar se pa tiče „petja mošnjice“, bodi povedano „Sl. Listu“, da je žrtvovala narodna stranka vselej rada in z veseljem veliko svoto za agitacijo v korist naroda, dasi seveda njena „mošnjica“ ni bila tako velika in polna, kakor ona — klerikalnega katoliškega sklada.

„Sl. List“ trdi tudi gorostasnost, da sta si programa obeh nasprotnih strank „podobna“. Že leta in leta trajajoči kulturni in politični boj mej nami in „Slovenčevci“ je moral odpreti oči tudi vsakemu političnemu otročaju, da nas ločijo načela, v katerih se ne bomo mogli složiti povsem nikdar in nikoli. Kaka načela zastopa klerikalna stranka glede narodnega vprašanja, kaka načela ima ista stranka glede šolstva, glede društvenega življa, glede umetnosti, literature i. dr., o tem nam

ni treba ponavljati starih jeremijad. Dovelj značilno za Kranjski klerikalizem je, da je 7. t. m. pobitelj s svojo deputacijo na čelu vsem drugim v Gorico, poklonit se novemu krškemu škofu dr. A. Mahničju. In obsipajoči ga s čestitkami, vdanostnimi izjavami in darili sprejeli so odgovor Mahničja, da je „kot 9letni urednik „R. K.“ speznal, kako se je njegovih idej najbolj goreče poprijemala duhovščina ljubljanske škofije“. — Mislmo torej, da so strankarji, ki se identifikujejo s politikom, filozofom in estetikom dr. Mahničem, karakterizirani dovelj. S takimi možmi napredka željna stranka ne more skleniti nikdar bratstva, k večjemu premirje. In le za to zadnje se je potezal ob potrebi naš list!

Naš narod je politično že toli prosvetljen — osobito po mestih in trgih — da se mu ni bati dveh strank. Mislmo celo, da sta neizogibni, ker vladajo toli različna načela o bistvenih, kulturnih in političnih vprašanjih. Stranki nadzirati, ki kritikujejo druga drugo, tako pa napredujemo. Boj je dandanes povsod potreben, ker apatičen mir rodi vedno le mrtvilo — nazadovanje — propad. Opozicija je neizogibno potrebna in plodona! — To je naše mnenje o toli „žalostnem bratomornem“ boju, ki se konča — kakor prorokuje otročji sentimentalci „Sl. Lista“ — baje z „uničenjem rodnega brata“. Razume se pa, da želimo kot poštenjaki in omikanci, da ostani boj nasprotujočih si strank vedno v mejah dostojnosti in mejebojnega spoštovanja! Le tako bo imel naš narod navzlic „nejednosti v veri“, t. j. v načelih od vsega boja prej ali slej zaresno korist! ***

Državnoborske volitve.

Shod okrajnih zaupnih mož, kateri se je vršil včeraj, je z navdušenjem se izrekel za kandidato g. dr. Ferjančiča v notranjskih in gorenjskih mestih in trgih in za kandidato gosp. Višnjikarja v trebanjskih kmetaskih očinah.

Izjavo krščanskih socialstov, oziroma gosp. Gostinčarja na našo zadojo opazko o shodu krščanskih socialstov, objavlja včerajšnji

LISTEK.

„Slovenska Matica“.

Letopis za leto 1896. — Uredil Anton Bartel.

Po sklepu 106. odboroze seje, da neguj Matica poleg leposlovja v tretjini knjig, vzlasti pa v „Letopisu“, znanstvo, za katero drugod ni mej Slovenci nikjer prostora, po tem premissljenem sklepu je letos prostor v Matičnih publikacijah strogo znanstvenim razpravam odmerjen le v tej knjigi. Vse ostale knjige so pisane bolj ali manj v poljudnem, na pol leposlovnem slogu, tako da bodo dobro došlo čtivo tudi neučenjkom in nestrokovnjakom. Za to treba izrekati Matičnemu odboru, posebno pa njenemu neumornemu predsedniku vso hvalo!

Kdor pozna različne, često uprav kontradiktorno si ugovarjajoče želje in zahteve Matičnih sotrudnikov in naročnikov, tisti ve, da ima odbor sila težko stališče. Nekateri zahtevajo, da naj goji Matica samo leposlovje, drugi bi pa radi, da postani Matica kar „akademija“ znanosti. Odbor po resnem preudarku ni pritril niti prvi niti drugi zahtevi. Da bi bila Matica izj.čno leposlovna, ni

mogoče, ker imamo že itak mnogo preveč leposlovesa časopisja, mnogo premalo plodovitih leposlovcev, pa najmanj trikrat premalo odjemalcev — naročnikov. Da bi si pomagala Matica s prevodi, tudi ne kaže, ker bi bila s tem zadovoljna samo mladina. Za znanstvo je pa tudi pri nas vse premalo skrbjeno. Samo muzejsko društvo objavlja kratke znanstvene epise in še to le zgodovinske in prirodoznanstvene. Naša glavna leposlovno znanstvena časopisa „Ljubljanski Zvon“ in „Dom in Svet“ sta se do malega, neznatnega, poljudnoznanstvenega građiva cmejila izključno le na beletristiko. Prav je torej, da najde vsaj v Matici zavetišče slovensko jezikoslovje, modroslovje, naša folkloristika, domača knjižna zgodovina, naše starinarstvo in druge vede. Ako nočemo, da so prisiljeni vsi naši znanstveni pisatelji pisati v — nemškem jeziku, moramo pritegniti profesorju Lavcu, ki meni, da mora vsak narod, ki hoče resnično omikati se, resno gojiti tudi znanstvo, ker mu jednostranska gojitev leposlovja nikakor ne more zadostovati. Seveda je želeli, da se ozirajo naši znanstveniki pri sestavi svojih v Matici objavljenih spisov tudi na širše, nestrokovnjaško čitateljstvo ter da pišejo kolikor le možno popularno in lahkoumljivo.

Da je to res možno, kaže letošnji snopič „Letopisa“. Skoro vsi — izjema je Majcigerjev in dr. Štrekljev spis — sestavki so zanimivi in umljivi tudi preprostejšemu občinstvu.

Temeljiti sestavek danes, žal, že pokojnega I. Navratila: Slovenske narodne vraže in prazne vere, primerjane drugim slovanskim in neslovanskim, ta sila natančno sestavljeni narodopisni sestavek bo izvestno razveselil vsakogar, ki se zanima za slovensko folkloristiko. Strokovnjaki seveda bodo morali Navratilovim bogatim zbirkam še marsikaj dodati, pa mnogokaj popravljati in črtati, ker je znano, da je bil dobrodušni starček prečestokrat žrtva hudomušnežev in lažnjivcev. Dejstvo pa vendar ostane, da je ta velikanska razprava, ki je izhajala v 7. nadaljevanjih, rajnemu pisatelju spominik „aere perennius“.

G. Majciger dokazuje v svoji, istakto poljudni razpravi, da je „Gams“ = Kamica ter zaključuje svoje vaneinteresantno raziskavanje tako-le:

„Ako pa pripoznamo za resnico (da je ime Gams = Kamica), tedaj je prebivalo pred Romani in Germani po planinskih deželah ljudstvo, katerega jezik je hranil koren za besedi gamiza, camciza itd. in ta koren je kamen, in to koreninsko besedo

„Slovenec“. Izjavo, katera z drugimi besedami potrjuje ravno isto, kar smo mi pisali, vzamemo za danes na znanje s pristavkom, da bomo o stvari še govorili.

Glede dijurnistov došlo je našemu kandidatu za V. kurijo pismo z vprašanjem, kako stališče zavzema glede njih želj in zahtev. Naprošeni smo objaviti, da se bode naš kandidat g. Matija Kunc, ko bi bil izvoljen, ne da bi to še posebej naglašal, v prvi vrsti potegoval za vse tiste stanove, ki so takorekoč parijski v sedanji družbi, in mej te spadajo pač gotovo tudi dijurnisti. O posebnostih se bode rad informiral, če bode izvoljen in dajal bode volilcem po vsej deželi priliko stopiti z njim tudi v osobno dotiko.

Volitve volilnih mož. Že izza zadnjih deželnozbornih volitev je znano, da „Slovenec“ volilce tudi na ta način bega, da poroča o „zmagi“ pri prvotni volitvi, katera je pa bila prav za prav poraz katoliško-narodne stranke. Njegovim poročilom ni dosti verjeti. Doslej so klerikalci zmagali le v Planini, kjer so Windischgrätzovi uradniki pritiskali na kmete, in v Šmartnem pri Litiji, a drugod — kolikor nam je doslej znano — še nikjer.

Iz Litije smo dobili naslednje poročilo z dne 11. t. m.: Udeležba pri današnji volitvi je bila jako slaba. — Od 337 volilcev iz pete kurije prišlo je samo 91 volilcev na volišče in sta bila izvoljena za volilna moža dva pristaša nasprotne stranke, jeden pa narodna. V skupini kmetijskih občin udeležilo se je volitve izmed 122 volilcev le 47. Volilnim možem izvoljeni so (štirje) vsi odločni narodnjaki. Sigurno bi bili vsi pristaši narodne stranke tudi v peti kuriji zmagali, ko bi se bilo kaj agitovalo od narodne stranke — in le to slednje bilo je povod, da sta dva nasprotnika prodrla. — Izmed delavcev bila je udeležba malenkostna.

Dne 7. t. m. je bil v Sovodnjem (Gmündu) na Koroškem shod nemškega društva kmetovalcev. Na tem shodu je bil govoril Schönerer. Ugovarjal je očitjanju, da njegova stranka ni zvesta cesarju, lojalna in patrijotična. Potem je pa naglašal, da vera ni v nevarnosti, temveč le gospodstvo duhovščine. Vera in gospodstvo duhovščine sta čisto različni stvari, kakor noč in dan. Volite nemške kmete, kateri so neomadeževani in gospodarski spretni, ne pa taci, ki so le marionete duhovščine. Silenli so postaviti kmeta Rudolfa Walterja za kandidata v peti kuriji.

Nemški nacionalci mislijo na Koroškem postaviti za kandidata dr. Lemischa, grajskega pri St. Vidu. Krščanski socialisti pa baje mislijo za peto kurijo kandidovati benediktinca dr. Otila Frankla. Kandidatov torej na Koroškem tudi ne manka.

V iglavskem okraju na Moravskem imajo za peto kurijo ogromno število kandidatov. Poleg socialista Krapka kandidujejo od češke stranke še inženier Večera iz Velkega Mezeriča, dr. Prakeš,

kamen imajo in govoré še danicašnji deloma po planinskih deželah živeči Slovenci, stvorivši iz nje mnogo raznovrstnih in raznoobličnih krajevnih imen... Po vsem tem pa so morali pred Lah in Nemci po planinskih deželah biti Slovenci prebivalci. Če so torej znanje živeli in njeno ime Romani in Germani sprejeli od Slovencev, praprebivalec planinskih dežel, koliko in kako kulturo je po planinskih deželah zasul romanski in germanski naplav in nasip!

G. Lah je podal — pe svoji navadi — vrlo pregleden in poljuden političen opis vojvodine Kranjske iz leta 1817, in sicer na podlagi glavnega izkaza o razdelitvi ljubljanskega poglavarstva. V razpravi „Domoznanska črtica“ res kar mrgoli zgolj imen in števil; vender pa je znal ubrati g. pisatelj tako pot, da zanima vseskozi.

Dr. M. Murko je marljiv pisatelj. Vsaak hip srečavamo iz njegovega peresa velezanimive spise, bodisi v slovenskem ali nemškem jeziku. Dr. Murko ima poseben dar, da ume najsuboparnejšo stvar tako obdelati in tako presukati, da izide iz njegovih rok vedno splošno dobrodošlo, navdlic temu pa vedno strokovnjaško temeljito delo. Kot tak pisatelj naj bi dr. Murko prav pridno zalagal našo Matico, zakaj njegove razprave bo čital rad i najbolj za-

advokat iz Brna, iglavski odvetnik dr. Malat in obrtnik Framl iz Boskoviča, kandidata krščanskih socialistov sta: tovarnar Kroka iz Velikega Mezeriča in Jakubsky iz Trebiča. Pri volitvi je pričakovati velike razcepljenosti glasov.

Poljski osrednji volilni odbor je izdal volilni oklic, v katerem naglašja, da morajo Poljaki biti složni in solidarni v vseh zastopih, v katerih so v manjšini. V jednotnem poljskem klubu vidijo druge stranke zastopnike poljskega naroda, ne pa le te ali one stranke. Poljski klub mora biti eklatanten dokaz, da so Poljaki poseben narod in hočejo tudi poseben narod ostati. Tudi ne smejo Poljaki popustiti vero v boljšo bodočnost. Z neslogo ne smejo dajati Poljaki dosti priložnosti nasprotnikom, da bi se jim nasprotniki škodoželjno smejali. Varovati morajo samostojnost Galicije. Gališki poslanci ne smejo biti drugega, kot zastopniki poljske dežele in biti morajo jedini. V klubu lahko vladajo različna mnenja, a proti drugim strankam mora klub biti jednoten, ker ima izražati poljsko narodno idejo, idejo vsega naroda, ne pa le jednega stanu. Napačna je misel, da se mora solidarnost raztezati le na nekatere stvari, kajti slednje politično vprašanje upliva na osodo in veljavo vsega poljskega naroda. Če bi druge stranke videli, da se dajo nekateri poljski glasovi v tem ali onem slučaju pridobiti, pa zgine sloga poljske delegacije in upliv poljskega kluba. Solidarnosti se poljski klub ne sme odreči, in on sam sme svoja pravila preminjati, kolikor to ne škoduje njega jednotnemu postopanju.

Vse to naglašanje pa nima drugega pomena, kakor da poljska šlabta hoče, da bi vsi poljski poslanci zastopali njene koristi. To se pa več ne zgodi. Izvoljenih bode gotovo nekaj poslancev, ki ne bodo hoteli plesati po piščalki plemstva. Če jim v poljskem klubu ne bodo dovolili potrebne svobode, bodo pa osnovali svoj klub, in poljski klub s tem postane samo stranka in se ne bode smel več ponášati, da je zastop poljskega naroda.

V Ljubljani, 12. februarja.

Češka adresa. Dne 9. t. m. je dr. Harold utemeljeval svoj predlog, naj se sklene državno-pravna adresa na cesarja. Rekel je, da je obnovenje državno-pravne ideje zvezda vodnica češke politike. Obnovenje češkega državnega prava bi ugodno uplivalo na gmetno stanje dežele in obeh narodov. Tudi mej Nemci državno-pravna ideja pridobiva privržencev. Kakšno veselje bi bilo, ko bi se vladarju posrečilo napraviti državno-pravno spravo na Češkem in bi se dal kronati za češkega kralja. Schlesinger je pa takoj v imenu Nemcev izjavil, da se ne udeležje glasovanja o tej stvari in ne bodo delovali v odseku, ko bi se volili za sestavo adrese. Nemci ne bodo nikdar glasovali za češko državno pravo, ker bi bilo škodljivo za vso državo. Nemci se bodo vedno upirali češkemu državnemu pravu. Nemci so potem ostavili dvorano in predlog se je izročil odseku, ker so zaaj glasovali tudi veleposelniki.

Moravski deželni zbor je izročil odseku predlog dr. Začka, naj se osnuje češko vseučilišče in češko višjo tehniško šole za Moravsko, in predlog

Luben beletrist. — V razpravi o narodopisni razstavi češkoslovanski v Pragi l. 1895. je podal dr. Marko toliko gradiva, da bi morali napisati o njej še posebno razpravo. Njegove mnogobrojne opazke o ljudopisju, o narodnem životu, o šegah, navadah, o jeziku in književnosti, o ženstvu, šolah, o Sokolstvu i. dr. so toli znamenite, da so vredne najtemeljitejšega razpravljanja. Ker pa nam, žal, brani to odmerjeni prostor, konstatiramo le, da si želimo še mnogo tako poučnih spisov za Slovence, kakor je prav ta!

Dr. K. Štrekelj je prinesel zopet lepo število tujih besed v slovenščini s strokovnjaško-filološkimi razlagami.

Dr. K. Glaserjev spis o rgvedskih slavospevih bo zanimal prav posebno naše literarne in kulturne historike, nič manj pa slovenske pesnike, saj spoznajo iz spisa staroindijske pesni in njihovo modrost.

H koncu „Letopisa“ je pridejana še natančna bibliografija slovenska od g. Peruška, poročila odborovih in zborovih sej, računska poročila in imenik društvenikov. — Naj bi ostali „Letopisi“ vedno na takem nivó, kakoršnega ima letošnji!

D' Elverta, naj se osnuje na Moravskem nemško vseučilišče.

V gališkem deželnem zboru je poslanec Michalski stavil predlog, naj se upelje poljski notranji uradni jezik pri železniški upravi, pošti in žandarmeriji. Predlog se je izročil pravnemu odseku. Deželni zbor se bode najbrž izrekel za ta predlog, a ne ve se pa, če se bode vlada ozirala na sklep deželnega zbora, ker ta stvar ne spada v delokrog deželnega zbora. Vlada se utegne že zaradi tega ustavljati, ker bi potem Čehi tudi za Češko kaj podobnega zahtevali. Grof Bađeni pa dela pač obljube Čehom, a resne volje zares kaj storiti pa dosedaj še ni pokazal.

Madžari v Srbiji. V Srbiji se je nastanilo nekaj madjarskih židov. Ti ljudje so hoteli vpeljati v Belemgradu madjarsčino v javno življenje. V sinagogi so imeli jedino madjarska posvetovanja. Vlada jim je pa to prepovedala. „Pester Lloyd“ je zaradi tega silno razburjen in pozivlja ogersko vlado, naj tudi na Ogorskem prepove Srbom v cerkvah rabo aršbine. V Belemgradu izhajajoče „Male Novine“ odgovarjajo na to, da mej Srbi na Ogorskem in mej Madžari v Srbiji je velik razloček. Ogorski Srbi niso tuja narodnost, kajti Ogarska je njih domovina, za katero so že prelivali svojo kri in bi zatoorej morali biti z Madžari enakopravni. Madjarski židje pa še niso nikdar ničesar za Srbijo storili, temveč ji le ovire delajo. Na ga batalijona, v katerem bi služil jeden madjarski žid. Srbski uradniki se zaradi madjarskih židov madjarsčine ne bodo učili. Če pe posledajim ni prav, naj pa ostavijo Srbijo.

Dopisi.

Iz ljubljanske okolice, 7. februarja. Močvirski odbor je dne 6. t. m. zboroval. Na dnevnem redu je bil dopis c. kr. deželne vlade kranjske, s katerim se je priziv odbora proti razsodbi v vodopravni obravnavi prve instance kot nepopoln zopet vrnil močvirskemu odboru v popolnitev. V tem odloku deželne vlade kritikuje deželni stavbinski urad nedostatnosti, katere bi imel po podatkih poljedelskega ministerstva izdelani projekt, rekše, da vodna množina, na katere podlagi je načrt osvojan, ni prava, da ne znaša o povodnji ali najvišji vodi 370 m³, temveč 400 m³, da je treba o povodnjih v barji se zastajajočo vodo preračunati in v načrtu zarisati. Stavbinski urad pogrša nadalje od jez v Hrušici do iztoka Ljubljance v Savo rečjih profilov, tudi zahteva računov o škodi, katero bi Barjan z uravnavo Ljubljance prouzročil tovarnam na Fužinah in Velčem. Ves odlok deželne vlade kaže nekako očetovsko skrb, da bi se tovarnam tudi najmanjša neprimika pri rešitvi vodopravnega vprašanja ne primerila. Pri tem se prezira neki vknjiženi reverz, kateri zavezuje posestnika jez na Fužinah, da se mora zahtevanje erjarja ta jez troškom posestnika znižati, ako bi to na zahtevalo osuševanje barja. Navzoči deželni poslanec gosp. vodja Povše je ukrep deželne vlade na podlagi spisa deželne inženirja gosp. Hraskega krepko stvarno zavračal in dokazal, da je po postavitvi druge instance to storiti, kar zahteva od močvirskega odbora; odbornik Peruzzi je pa dokazoval, da so zahteve za popolnitev črteže neumljive, ker se zahteva, da bi obsočil močvirski odbor sam sebe v kazni in kazni sam sebi primeril, ker v svojem prizivu baš to zanikuje, k čemur se stavbinski urad v odklonitvi priziva nagiba. Ker je zastop tovarn na Velčem deželni odbor pozval, naj se stvar mirnim potop poravna, sklenilo se je soglasno, da se zastop tovarn nemudoma povabi k tej obravnavi, in ako bi bil izid obravnav neuspešen, da se o tem predloži pritožba poljedelskemu ministerstvu. Dalje se ugodi protnji posestnikov dobrovskega barja, da se naredi za odtok tega sveta poseben jarek proti Ljubljani s pristavkom, da za to potrebni svet udeleženci odstopijo brezplačno. Odbornik Peruzzi predlaga, naj bi se odbor s posebno deputacijo zahvalil mestnemu županu ozir. mestnemu odboru za blagohotno postopanje v stvareh, zadevajočih osuševanje barja. K sklepu poročila se pripomni, da so bili pri saji gosp. deželni svetnik Dralka in deželna poslanca Povše in Lenarčič. Ne more se zamolčati, da je drugoinštančna rešitev priziva na vse udeležence napravila jako slab utis. Šest mesecev je načrt ležal pri vladnem stavbinskem uradu in sledujoč pride skrajno neugoden odgovor. Načrt, izdelan po podatkih c. kr. kmetijskega ministerstva, načrt od ravno tega ministerstva odnosno od oddelka za cestne in vodne stavbe notranjega ministerstva potrjen, se kritikuje s praznimi besedami in nepodprtimi trditvami, katerih ocenjevalec sam ne verjame, ako je strokovnjak. Pri vodopravnih obravnavah je močvirski odbor pretirane in neosnovane, vidno izmišljene trditve tovarniških izvedencev temeljito zavrnil, a to vse je bilo zaman. Vladni inženir, kateri se pri obravnavah ni dosti menil za to, kar se je govorilo, je v svojem odgovoru ali strokovnjaškem izreku pral kožuh, ne da bi ga

močil, prav kakor stori človek, kateri je slišal govorico, da je moral prejšnji glavar okolice ljubljanske baje zategadelj v pokoj, ker je bil v nekaterih rešeh Barjanom naklonjen, kakor stori človek, kateri ve, da s tem komu ustreže. Najbolj rodovita ravna na Kranjskem in morda še dalje na okrog, v najozbližini deželne stolnega mesta, mora biti smrdljiva luža v kateri se potaplja človek in živina. Šest pohištvo je v bližini Ljubljane že zapuščenih, ker so se tukajšnji naselniki naveličali, dalje strdati in od obljub živeti, da se bo trebala Ljubljana. Kdor se upa osuševanje barja zagovarjati in delati v prosep tukajšnjega kmetijstva, se prezira in zaničuje. Ali se je potem čuditi, da krepkejši kmetijski delavci zapuščajo svojo domovino, in se selijo v tuje, ne poznate kraje, od koder se jih zopet vrača le manjši del? Delavcev je še dalje manj, bremena so vedno večja, in zategadelj se blagostanje kmetkega stanu bolj in bolj spreminja v uboštvo. Trdi se da je osuševanje barja krivo, da se voda v Ljubljani o suši manjša. Preiskave vseh večakov pa dokazuje, da to prouzroča samo pretirano izsekavanje gozdov, torej naj bi tisti, ki se tako osorno ponaša proti trpečemu kmetovalcu, oči obrnili tja, od koder prihaja to zlo. Tukajšnji kmetovalec pa dobro ve, da je izjava c. kr. vladnega stavbinskega urada le z inženirskim peresom pisana volja kmetovalcu nenaklonjenega faktorja.

Barjan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. februarja.

— (Drugi deželni jezik v ljudskih šolah na Kranjskem) Mariborski „Popotnik“ je v svoji zadnji številki priobčil naslednji članek: „C. kr. deželni šolski svet kranjski je pred nekoliko tedni izdal nastopni ukaz: Na prouzročitev deželne odbora kranjskega in zaslavljaš poprej zakonite zastopnike dotičnih šolskih občin ukazuje c. kr. deželni šolski svet na podlagi § 6. državnega šolskega zakona z dne 14. maja meseca 1869. leta, državnega zakona št. 62, da je pričleni od drugega tečaja šolskega leta 1896/97. na vseh štirirazrednih in večrazrednih občinah ljudskih šolah s slovenskim učnim jezikom od tretjega razreda dalje uvesti nemški, na vseh štirirazrednih in večrazrednih ljudskih šolah z nemškim učnim jezikom pa slovenski jezik kot obvezni učni predmet. Drugi deželni jezik (bodisi nemški, bodisi slovenski) je učiti po določilih normalnega učnega črteža za ljudske šole na Kranjskem z dne 25. septembra meseca 1886. leta št. 2439. Oprostiti — toda samo izjemoma — od tega obveznega učnega predmeta se smejo samo takšni učenci in takšne učenke, ki, iz druge dežele preselevši se na Kranjsko, vstopijo v četrti ali kakšen višji nego četrti razred kakšne kranjske javne ljudske šole, ali pa tisti šolski otroci, pri katerih njih roditelji ali zakoniti zastopniki žele oprostitve iz posebnega ozira vrednih razlogov. O takšnih prošnjah razsojajo c. kr. okr. šolski sveti, oziroma c. kr. mestni šolski svet v Ljubljani. Tako govori ta zanimivi ukaz c. kr. deželne šolskega sveta kranjskega. Štirirazrednic in večrazrednic s slovenskim učnim jezikom se ta ukaz nič ne dotika. Na vseh teh šolah se že od leta 1884. uči nemški jezik kot obvezni učni predmet v tisti izmeri, kakor to predpisuje normalni učni črtež iz leta 1884., oziroma iz leta 1886. Važno pa je, da se bodo morali odslej tudi naši nemški deželani radi ali neradi, učiti slovenščine kot obveznega učnega predmeta. In tako se je spet poravnala krivica, ki se je doslej godila našim slovenskim otrokom. Ti so se tudi doslej morali učiti nemščine, nemških otrok pa ni nihče silil, da bi se morali učiti slovenščine. Zlasti občutna je bila krivica po tistih nemških ljudskih šolah, v katere zahajajo iz večine slovenski otroci. Ti so v takšnih šolah popolnoma pozabili svojega materinega jezika ter se sčasoma ponemčili. Zdaj pa to ne pojde tako izlahka. Drugemu deželnemu jeziku je namreč po normalnem učnem črtežu določenih toliko učnih ur na teden, da se dajo doseči lepi učni uspehi. Na nemških štirirazrednicah, kakor na pr. na deški in deškiški ljudski šoli v Kočevju in pri Stari cerkvi na Kočevskem se bode učila slovenščina v III. razredu po 8, v IV. razredu po 7 ur na teden. Na mestni nemški deški petrazrednici v Ljubljani se bode učila slovenščina v III. razredu po 7, v IV. in V. razredu po 5 ur na teden. In v mestni nemški deškiški šestrazrednici v Ljubljani v III. in IV. razredu po 7, v V. in VI. razredu po 5 ur na teden. Ker pa vsa znamenja kažejo na to, da se s prihodnjim šolskim letom tudi na vseh kranjskih

srednjih šolah za učence neslovenske narodnosti uvede slovenščina brez izjeme kot obvezni učni predmet, bodo morale sčasoma tudi zasebne nemške ljudske šole na Kranjskem z ozirom na to okolnost za svoje nemške učence uvesti slovenščino v tisti meri, kakor bode poslej uvedena po javnih ljudskih šolah. In to so spet doslegli ti preklicani radkalci! Zasluga za to pridobitev gre v prvi vrsti ljubljanskemu županu Heibaru, ki je lani v deželnem zboru kranjskem sprožil to vprašanje.

— (Deželni zbor kranjski) je v današnji seji rešil daljšo vrsto prošanj skoro brez debate, nekatere točke pa odstavil z dnevnega reda. Konec seje so klerikalni poslanci, na čelu jim g. Povše, interpelovali vladu zaradi javne hiše, katere se neki namerava ustanoviti v Ljubljani. Poročilo o današnji seji smo vsled pomankanja prostora morali odložiti za jutrišnjo številko. Prihodnja seja bo v sredo.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Za jutri napovedana predstava se ne more vršiti, ker ni moč godbe dobiti. Ta je namreč angaževana za več veselice, katere se vrša ta dan. Vsled tega bo prihodnja predstava v torek.

— (Slovensko gledališče) Sinočna predstava „Rigoletta“ je privabila toliko občinstva v gledališče, da so bili vsi prostori prenapolnjeni in je bilo še treba postaviti stole v parter. Občinstvo je beneficijantino gospo. Ševčikovo pri nastopu, po vsaki večji ariji in koncem dejanj odlikovalo z najživahnejšimi ovacijami, ter s tem in z obiskom izrazilo svoje priznanje in svojo hvaležnost izboru in občeislani umetnici. Gospo. Ševčikovi je bila vročena tudi krasna košarica cvetk. Taka moč, kakor je gospo. Ševčikova, bi bila pač kaj več zaslužila! Predstava je bila, če na upoštevamo nekaj manjših hib, prav dobra in gre poleg gospo. Ševčikove toplo priznanje tudi gg. Nolliju in Raskoviču.

— (Pretep v cerkvi) Naši, v agitaciji tako izurjeni duhovni gospodje, razburjajo nekaj dnem ljubljanske nižje sloje na vse možne načine zoper stvar, glede katere še nihče nič gotovega ne ve. Najizdatnejše agitacijsko sredstvo so seveda propovedi, glede katerih smelo trdimo, da so mladino neizmerno pohujšale, in pa molitve. Razpostavlja se celo sv. Rešnje telo! Včeraj se je v cerkvi sv. Petra zbralo precej ženic, katere so se udeležile molitev, da bi Bog preprečil ustanovitev dotične hiše. Predno je bilo sv. Rešnje telo še shranjeno, so iz klečeče množice vstale štiri žene in hotele oditi iz cerkve. To je pa druge ženske silno razdražilo. Zahtevale so, naj dotične, na odhod pripravljeno ženske zopet pokleknejo, in ker se te niso udale, so jih ostale napadle, jih zmerjale, lašale in kľofutale. S tem so napadovalke zakrivilo motenje vere in se bodo morale radi tega zagovarjati pred sodiščem.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) usoja si slavno občinstvo še enkrat opozoriti na jutrišnji „Veliki kmetijski ples“ v Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“, katerega začetek bode ob 8. uri. Odbor društva, potrnil se je, da občinstvo zadovolji z raznovrstnimi zabavami. Kakor se čuje udeležbe se kmetkega plesa „Sokol“ korporativno in v društveni obleki, a napovedanih je tudi še več drugih skupin. Vstopnice se dobivajo v prodajalnici g. Zelaznika, v trafiki g. Čšarka, dopoldan v društveni sobi v „Narodnem domu“ in zvečer pri blagajnici. Vstopnina za osebo 50 kr., obitelj treh oseb 1 gl., vsaka nadaljna oseba 20 kr. Podporni člani so vstopnine prosti.

— (Koliko Ljubljana na leto potrebuje) Po uradnem izkazu se je leta 1896 dachu podvrženega blaga v Ljubljano pripeljalo, kakor sledi: 23.115 litrov ruma, araka, rozolje in likerjev; 1051 hektolitrov žganjencev; 804 hl. žganja; 18.102 hl. vina; 2517 hl. vinskega mošta; 76 hl. sadnega mošta; 21.490 hl. piva; 1306 hl. kisa; 3905 volov, bikov, krav in telet nad jedno leto starih; 8006 telet do jednega leta starih; 3398 ovac, ovnov, koz, kozlov in kostrunov; 3742 jagujet, kozličev in prašičkov do 5 kg; 368 prašičkov od 5 do 19½ kg; 7252 prašičev nad 19½ kg. težkih; 872 met stot. svežega, nasoljenega in prekajenega mesa, salam in klobas; 11.190 puranov, gosij, rac in kopuzov; 35.409 parov kokošij, piščet in golobov; 325 srn in divjih koz, 2486 zajcev; 558 kg razsekane in črne divjačine; 381 fazanov, divjih petelinov in divjih kokošij; 468 gozdnih jerebic, kotornov, divjih gosij in rac, kljunačev in divjih golobov; 63 lis, kozic in potapljavk; 18 tucatov drozdov, brinjev, prepelic in škrlancev; 105 met. stotov rib in školjk iz morja, rek in potokov, potem ribijh iker in sardin; 150 met. stot. klinov, navadnih morskih rib, polenovk, slanikov, rakov, polžev in ostrig; 1484 met. stotov riža; 55.744 met. stotov moke, pšena, skroba, pekarij, sladkarij, malega kruha in prepečenega kruha; 28.769 met. stotov sene, slame in otrob; 382 met. stotov zelenjave; 7697 met. stotov svežega sadja; 714 met. stotov suhega in vložnega sadja; 4399 met. stotov ovs v zrnji; 726 met.

stotov masla, stearinovi in lojenih sveč; 37 met. stotov loja in tolšče; 541 met. stotov svinjske masti, sala in slanine; 527 met. stotov mila; 725 met. stotov sira; 1.298.414 jajc; 1696 met. stotov konopnega, lanenega in goršičnega olja; 275 met. stotov oljkega, mandelnovega in orehovega olja; 30.485 kubičnih metrov trdih drv, borovega in brinjevega lesa; 4910 kubičnih metrov mehkih drv in butaric; 2420 met. stotov oglja; 301.571 met. stotov premoga in koaksa.

— (Poskušeni samomor) Danes se je poskusil iz Mokronoga došel gospod v hotelu „Lilij“ umoriti. Zabodel se je sedemkrat z nožem in se nevarno ranil. Prepeljali so ga v dež. bolnico.

— (Znamnja pomladi) Včeraj dne 11. t. m. se je v ljubljanski Zvezdi oglašil prvi ščinkovec. Tudi pod Rožnikom je danes zjutraj ščinkovec, kakor pravijo ptičarji svoj „griču snova!“ t. j. poskušal griču peti, pa še ni šlo.

— (Živ hrošč v februarju.) Ljubezniva prijateljica našega lista nam je poslala živega hrošča, ujetega blizu Čapove tovarne. Pač velika redkost v sedanjem času!

— (Il. bistrsko-trnovsko gasilno društvo) priredi v nedeljo dne 14. t. m. v prostorih Jelovškove gostilne v Il. Bistrici predpustno veselico. Vsopred: 1. Tamburanje. 2. Dramatična predstava „Mutek“, vesela igra v 1. dejanju. 3. Tamburanje. 4. Prosta zabava in ples. Pri veselici sodeluje iz prijaznosti sl. tamburaški klub „Ilirska Vila“. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 30 kr., za družino 50 kr. Ker je čisti dohodek namenjen v poplačilo gasilnega orodja se preplačila hvaležno vzprejemajo. — Vabila pošiljajo se samo društvom.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Senožečah) priredi v gostilni gosp. A. Mušiča veselico dne 14. t. m. s tombolo in plesom. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina 50 kr. Dame prosto. Godba c. in kr. pešpolka št. 97. Čisti dohodek je namenjen za popravilo gasilnega orodja.

— („Slovenski klub na Dunaju“) imel bode v soboto 13. svečana t. l. četrti večer v tej sezoni. Na dnevnem redu je barilo g. dr. Fr. Sedaj, c. in kr. dvorne kapelana in ravnatelj v Avgustineju: „O Egipčanih“ z demonstracijami. Ta večer bode koncertirala gospica Marica Lužarjeva na citrah. Lokal: Hôtel Karla Richarda „zur goldenen Ente“ I. Riemergasse 4, velika dvorana v I. nadstropju. Začetek ob 8. uri zvečer.

* (Vesolja zblaznel.) Admiral grof Candiani v Genovi je v nedeljo pozval k sebi pomorskega korporala, službujočega na njegovi ladji, in mu s primerno previdnostjo povedal, da je umrl korporalov v Ameriki bivajoči stric ter zapustil ubogemu vojaku okroglo svoto — 18 milijonov lir. Korporala se je naznanila tako razveselil, da je zblaznel.

* (Na odru umrl) V Novem Yorku je operni pevec grof Armand de Castan predvčerajšnjim nastopil v operi „Marti“. Komaj je začel peti, se je zgrudil in obležal — mrtev.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Ivan Rakove v Kranji 55 kron, nabrane o pribliki svatbe g. Frana Čibeja v Bitnji z gđno. Katrico Eženovo. — G. Jaka Mihovčev v Postojini 8 kron, nabrane na sva bi Ančke in Matije Zafreda v St. Petru na Krasu. — Gosp. Jože Novak v Celju 10 kron z namenom, da bi sv. blagovestnika glede predstojajočih državnoborskih volitev političnim n. in hinavcem potrebne pameti pri Bogu izprosila! — Skapaj 73 K. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 12. februarja. „Vaterland“ je silno žalosten radi izida volitve v deželni odbor štajerski, zlasti da je propal Karlon, ker so nemški nacionalci glasovali s Slovenci za Robiča. List pravi, da so nemški nacionalci v dež. zboru štajerskem postali odvisni od milosti slovenskih poslancev.

Dunaj 12. februarja. Najvišji dvorski lovec grof Wolkenstein se je danes ponoči ustrelil. Uzrok je neka ljubavna afeta.

Cerknica 12. februarja. Narodna stranka je pri volitvi volilnih mož v peti kuriji zmaga z vsemi šestimi volilnimi možmi.

Atene 12. februarja. Kristijanski ustaši so obkolili Kanejo in jo naskočijo, čim se v pristanu pokaže grško brodovje. Sedež provizorni vladi za Kreto je v Halymu.

Atene 12. februarja. Turška vlada je zahtevala pojasnil, zakaj je Grška poslala vojno brodovje na Kreto.

London 12. februarja. Listi javljajo, da so vse velesile ogorčene, ker jih turška vlada v posebni noti dolži, da so provzročile ustanek na Kreti s tem, da so zahtevale izvedenje reform.

Proti hripavosti

učinkujoče, kašelj omehčujoče, sliz razkrajajoče sredstvo je
prsi sirup lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta),

kateri se uporablja prav uspešno. Cena steklenici 35 kr.,
12 steklenic 8 gld. 60 kr. 4 (44-6)

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	735.6	1.4	sl. jug	jasno	0.0
12.	7. zjutraj	734.7	2.0	sr. svzh.	del. jasno	
"	2. popol.	734.8	4.1	sr. vzvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 0.9°, za 1.5° nad
normalom.

Dunajska borza

dne 12. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	65	"
Avstrijska zlata renta	123	"	20	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	35	"
Avstro-ogerske bančne delnice	947	"	—	"
Kreditne delnice	362	"	90	"
London vista	119	"	90	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	75	"
20 mark	11	"	74	"
20 frankov	9	"	53	"
Italijanski bankovci	5	"	10	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

Dne 11. februarja 1897.

4%, državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	99	"	90	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	26	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	458	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	26%	"

Giesshübler z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri
bronhijalnem kataru otrok, ki se
tako često javlja v zimskem času.
3 dele Giesshüblera se zmeša z
1 delom vročega mleka in se zmes
pije mlačna. (3142-17)

Posojilnica v Radovljici razpisuje

službo tajnika.

Ponudbe naj se pošiljajo do dne 25. sve-
čana 1897 na naslov ravnatelja dr. J. Vilfana
v Radovljici. (251)

V kopališču Toplice na Kranjskem
je izpraznjeno mesto

kopališkega upravitelja

z letno plačo 500 gld., prostim stanovanjem in zem-
ljiškim deputatom. Ob enem se prepušča upravi-
telju kopališka restavracija.

Prosilci, ki so zmožni obeh deželnih jezikov
in morejo položiti jamščino, naj pošljejo lastnočno
pisane ponudbe s prepisi spričeval kneza Auer-
sperga gozdarskemu uradu v Soteski,
pošta Dvor na Kranjskem, najdalje do
konca februarja t. l. (80-4)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s
srednjeevropskim časom. (15-34)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franszofeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. s jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Celovec, Franszofe-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabell, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na
Jeseru, Inomost, Bregenc, Ouh, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vaze, Heb, Francove vaze, Karlove vaze,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. s večer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. s jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franszofeste. — Ob 11. uri 35 min. dopoldne
osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Pilsna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Ouh, Bregenc,
Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabell. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selthal, Beljaka, Celovca, Franszofeste, Pontabell. — Ob 9. uri 4 min.
s večer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabell.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 3. uri 33 min. po-
poldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. s večer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 33 min. s jutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur
50 min. s večer, ob 10. uri 35 min. s večer. (Poslednji vlak le v oktobr
ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. ur
30 min. s večer, ob 9. uri 55 min. s večer. (Poslednji vlak le v oktobr
ob nedeljah in praznikih.)

Vzprejemem takoj notarskega kandidata

v svojo pisarno. — Plača po dogovoru.

(229-4) **Franc Strafella**
c. kr. notar v Rogatcu na Štajerskem.

Bogu vsegamogočnemu se je v njegovem nedoumlem sklepu do-
padlo, našega dragega očeta, odnosno tasta in svaka, gospoda

Jurija Auer-ja

pivovarnarja in posestnika

danes ob polu 8. uri zjutraj, v 65. letu njegove dōbe, hipoma poklicati
v boljše življenje.

Zemljski ostanki dragega pokojnika, ki je tako hitro sledil svoji
ženi, se bodo v soboto, dne 13. t. m., ob 4. uri popoldne, od hiše ža-
losti v Wolfvih ulicah hiš. št. 12 prepeljali na pokopališče k sv. Kri-
štofu in ondi pokopali v rodbinski rakvi.

Svete zadušne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1897.

Jurij in Pavel Auer, sinova. — Ženka Dejak roj. Auer, hči.
— Marija Tanco roj. Bizjak, svakinja. — Jan Dejak, c. in kr.
stotnik v vojni mornarici, zet. (253)

Štev. 4571,

Razpis služb.

(249-1)

Pri mestnem magistratu ljubljanskem je razpisano mesto

knjigovodstvenega oficijala

s prejemki V., eventualno knjigovodstvenega asistenta s prejemki
VI činovnega razreda in pa mesto pisarniškega praktikanta z let-
nim adjutom 480 gld.

Prosilci za jedno prvih dveh mest morajo se izkazati, da so izvršili
srednjo šolo ter napravili izpite iz državnega računarstva in blagajniške
stroke; prosilci za tretje mesto morajo pa dokazati splošno usposobljenost.
Pravilno opremljene prošnje je predpisanim potom najpozneje

do 28. februarja letos

vložiti pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

10. dan februarja 1897.

V soboto, dne 13. svečana
bode se vršil

domač plesni venček

v gostilni „Pri Židanu“

na Poljanah

h kateremu najljubšeje vabi

z velespoštovanjem

(248-2)

J. Kolenec.

Koncipijenta

išče in takoj vzprejme (252-1)
notar Stajer v Metliki.



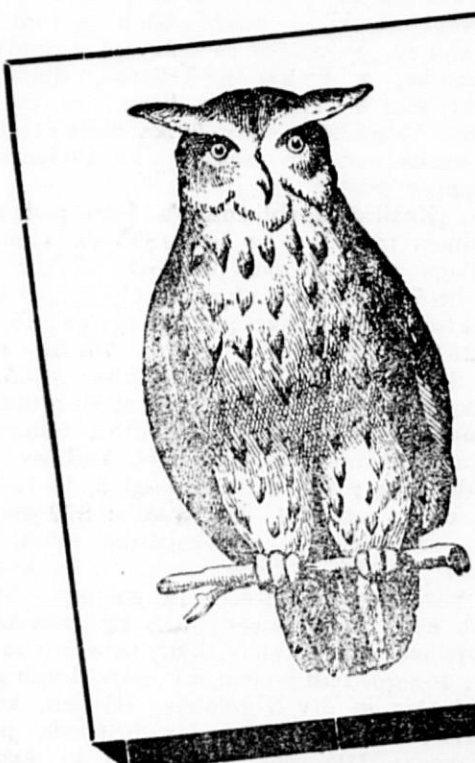
Proti
kašlju in nahodu, osobito
dece, proti zasizanju, bolezi-
nim v vratu, želodcu in
mehurju priporoča se najbolje
koščki
rimski vrelec.

Varstvena znamka.

Naravno pristen natočen.

Najfinejša namizna voda. (3344-10)

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Du-
najska cesta; v Kranju pri F. Dolencu.



*Zahteva dostojnosti
je
gojitev kože!*

Gospe in gospice!

Ne zanemarjajte tega gojenja. Vzdržujte
se lepe in mladostno sveže. Vporablajte
za svojo toaletto le najboljše:

Doering-ovo milo

S SOVO

naj bode vaše toaletno milo; ono je
od dobrega najboljšje

in jedno izmej najbolje učinkujočih
in najbolj naravnih sredstev

za gojitev kože!

Povsod se dobiva po 30 kr.

V Ljubljani prodajajo na debelo: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričič.

Glavno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3. II. (213-1)